

VARESJÄRVEN PADON RAKENTAMINEN

Oli perjantai 24.4.2010 ja New Yorkin pörssikurssit nousivat korkeimmilleen 19 kuukauteen. Maailmalla ja Euroopassa näkyi orastavia merkkejä myönteisestä kehityksestä. Vastaavaa kehitystä oli nähtävissä myös Varesjärvellä, kun päästiin aloittamaan kauan odotettua patotyötä.

Meitä oli paikalla kolme Karia, eli P, K ja L, Merja, Ville, Raimo, Keijo ja Merjan ripeä mökki-naapuri. Ammattimiehinä joukossa oli kaksi kirvesmiestä. Homma käynnistyi tosi hyvällä kuntoilulla kun kannoimme nihkeän märkiä lankkuja upottavaa Jokilahden rantaa pitkin patotyömaalle.

Samanaikaisesti kirvesmiehet rakensivat Raimon ja Villen kanssa kaksi laituria - hm... niissä voisi joskus pitää vaikka patotanssit. Laiturit toimisivat työskentelyalustoina patoa rakennettaessa.

Varsinainen padon rakentaminen aloitettiin 2.5. Ympäristökeskuksen ohjeiden mukaan. Paikalle oli saapunut Hannu Hyundai -kaivurilla, kirvesmiehet ja yhdistyksen hallituksen jäseniä. Uutisissa todettiin maailman pörssikurssien kääntyneen laskuun, Euroopan vakaus natisi ja Kreikka tarvitsi tukea. Myös päivän aikana rakennettu pato, näytti tarvitsevan kovan vedenpaineen vuoksi tukea. Siksi se sidottiin vetoliinoilla kiinni kaivuriin. Muussa tapauksessa se olisi saattanut olla seuraavana päivänä ihmeteltävänä jossain joen alajuoksulla.

Imoittauduin 3.5. mukaan talkoisiin ja katselin patotyömaata hiukan pelon sekaisin tuntein. Homma alkoi kuitenkin kirkastumaan, koska paikalla oli kaksi "pitkäraajaista" voimapesää: Hyundai Hannu ja Taisto. Välillä jo mietin, että olisiko pärjätty, jopa pelkällä Taistolla - no, ei kait ihan sentään. Paikalle oli tuotu muutamia puhelinpylväitä joista asiansa osaava kirvesmies teki tukipaalut joen molemmin puolin. Pato kiinnitettiin vaijereilla niihin. Tässä hommassa Kari L:ltä kastuivat kädet - aikaisemmissa talkoohommissa häneltä ovat yleensä kastuneet aina jalat... Raimo oli hankkinut tosi massiivisen, joen poikki yltävän parrurakennelman, joka kiinnitettiin välipuiden avulla tukemaan patoa. Kiinnityksen jälkeen alkoi kuulua joukosta tyytyväisyyden hyrinää: nyt pato pysyisi paikoillaan! Työ oli osittain raskasta ja se vaati myös veronsa, niinpä yksi joukostamme lähti terveysasemalle kylkikivun vuoksi muun joukon siirtyessä Merjan mökille hänen taikomiensa courmee patojen ääreen.

Iltapäivällä työ jatkui padon leventämisellä ponttilankuilla, joita kaivuri junttasi miesten avustuksella maahan toinen toisensa perään. Vilekin tuli paikalle työkiireistään huolimatta. Hän oli laskenut veden virtauslukuja, jotka osoittivat, että Ympäristökeskuksen laskelmat eivät olleet riittävät. Niinpä, saman asian me olimme todenneet käytännössä edellisenä päivänä. Junttaushomma jatkui kovalla tohinalla. Vähitellen päivän hiipuessä täytyi työt kuitenkin lopettaa jonka jälkeen aikaansaannoksiamme jäivät seuraamaan vain Telkät ja Isokoskelot.

Keskiviikko aamuna 4.5. porukka saapui virkeänä ja tosi tarkkana paikalle, koska heti huomattiin, että padon toinen reuna kaartui kieroon. Tietty, "maahisethan" ne olivat vääntäneet patoa yön tummina hetkinä. No, muu ei auttanut kuin Hyundai vaan tempomaan edellisenä päivänä juntattuja lankkuja pois maasta. Samalla aina niin touhukas Raimo pölähti paikalle taskut täynnä ruuvitäydennystä. Terveysisko oli antanut hänelle luvan osallistua, mutta ei nostella. Uudelleen juntaus sujui jouhevasti.

Puolelta päivin käytiin popsimassa Merjan maukkaita kanankoipia ...kyllä maistuivat. Iltapäivällä jatkettiin edelleen padon reunoja pidemmiksi. Sanavarastokin karttui työn touhussa, eli "vinka" lienee länsirannikon kieltä ja tarkoittaa ruuvipuristinta.

Sitten pidettiin tauko kun odotettu Merja -catering saapui kahveineen ja kakkuineen paikalle.

Ponttilankkuja juntattiin noin 100 kappaletta ja vaikeuksia hommassa tuottivat lähinnä vanhat maatuneet puut ja juurakot. Illan viimeistelytyöissä lankut vielä tasattiin ja padon sekä tukiparrun reunat vahvistettiin teräksellä. Vähitellen alkoi näyttää siltä, että 7-8 vuoden työ, josta kuitenkin hyvin suuri osa oli ollut yhdistyksen eri puheenjohtajien ja joidenkin muiden aktiivijäsenten peräänantamatonta paperityötä viranomaisten kanssa, oli vihdoinkin päätepisteessään: pato oli valmis

Päivän päätteeksi moni varmaan mielessään huokaisi ja koki suurta tyytyväisyyttä seuratessaan veden hopeista hohtoa ja kuunnellessaan sen solinaa kohti alajuoksua. Varesjärven veden korkeus näyttää vakaammalta ja kas, niinpä näytti myös Euroopan talous tukipaketin myötä. Niinpä meillä on nyt hyvinkin aihetta kohottaa kuohujuoma Varesjärvelle, sen asukkaille ja uudelle padolle!

Muistiin kirjasi Keijo